2026

Raginytė, Lina

Keliai, jungiantys daugiau nei taškus žemėlapyje / Laura Raginytė. – Iliustr. // Mūsų Ignalina. – 2026, saus. 6, p. 1.

Apie tai, kad Švenčionių rajono savivaldybės 2025 m. gruodžio 29 d. sprendimas siekti kurortinės teritorijos statuso daliai Švenčionėlių miesto, Labanoro, Kaltanėnų ir Reškutėnų apylinkių – tai ne tik ambicinga regiono ateities vizija, bet ir aiškus signalas kaimyninėms savivaldybėms: plėtra šiandien nebeįsivaizduojama be gerų, saugių ir jungiančių kelių. Pagal Lietuvos Respublikos bendrąjį planą Švenčionėlių kraštas jau anksčiau buvo įvardytas kaip teritorija, siekianti kurortinės funkcijos. Dabar šis siekis įgauna konkretų pavidalą – apibrėžtas teritorijas, aiškius tikslus ir dialogą su valstybės institucijomis. Tačiau, kaip pabrėžia Ignalinos rajono vicemeras Vaidotas Židanavičius, tokie sprendimai neturi būti matomi tik per vienos savivaldybės prizmę. „Jeigu nebus kelių – nebus nieko. Nei paslaugų, nei žmonių, nei plėtros. Tai labai paprasta logika“, – sako vicemeras. Šis požiūris tampa ypač aktualus kalbant apie Ignalinos ir Švenčionių rajonų sandūrą – teritorijas, kurias jungia ne tik administracinės ribos, bet ir bendras istorinis, kultūrinis bei gamtinis ryšys.

Viltrakytė, Simona

Naujoji Zelandija Lietuvoje virto maža kavos sala / Simona Viltrakytė ; Vyginto Skaraičio nuotr. // Savaitgalis. – 2026, Nr. 3 (saus. 23/29), p.16 –17.

Apie tai, jog vykdama į Naująją Zelandiją Viltarė Večkytė-Wolff savo draugėm prisiekė – vyro ten tikrai neieškos; tačiau jau pirmąją savaitę sutiko Hanno; ketinę grįžti į Lietuvą čia pagimdyti dukrą jau ir bilietus atgalios į Naująją Zelandiją turėjo; tačiau užsiliko: apsigyveno Švenčionėliuose, o Naujajame Molėtų turguje visai neseniai atidarė kavos skrudyklą-kavinę.

Rydzikas, Edvardas

Įžvelkime Dievo ženklus : [pokalbis su Švenčionių dekanato dekanu, Švenčionių Visų Šventųjų parapijos klebonu monsinjoru Edvardu Rydziku] / kalbėjosi Algis Jakštas. – Portr. // XXI amžius. – 2026, saus. 9, p. 8.

Apie Kūčių ir Šventų Kalėdų svarbą krikščioniškam pasauliui.

Žalnierukynaitė, Kristina

Sala ir vietiniai mena gausios šeimos tragediją / Kristina Žalnierukynaitė. – Iliustr.. – Rubrika: Pradingęs laikas // Aukštaitiškas formatas. – 2026, Nr. 2, p. 32–33.

Pateikiamas pasakojimas apie liūdną įvykį rezistenciniu laikotarpiu, kai į Šerėnų šeimos trobą Labanoro apylinkėse (Švenčionių r.), dieną užeidavo stribai, o naktį belsdavosi partizanai. Išbadėjusi ir stribų iškankinta Šerėnų šeimyna grybų prisiragavo. Pavasariniai bobausiai tapo Šerėnų paskutine vakariene. Dabar tą vietą, kur nelaiminga šeima nuo grybų išmirė, gyventojai Šerėnų sala vadina. Buvusią sodybą mena tik ratu susodintos alyvos.

Žalnierukynaitė, Kristina

Labanoro bažnyčia ilgisi Sopulingosios stebuklų / Kristina Žalnierukynaitė. – Iliustr.. – Rubrika: Pradingęs laikas // Aukštaitiškas formatas. – 2026, Nr. 3, p. 32–34.

Rašoma apie Labanoro bažnyčią (Švenčionių r.), kuri iki gaisro turėjo Sopulingosios Marijos paveikslą. Publikacijoje perpasakojama legenda apie Marijos paveikslą ir pateikiamas pasakojimas, kodėl Labanoro bažnyčia prieš penkis šimtus metų buvo pastatyta ne Marijos apsireiškimo vietoje, kur dabar Labanoro giria siūruoja, o stovi visai kitoje vietoje. Autorė prisimena Labanoro bažnyčios kunigą Liudviką Puzoną, su kuriuo ji ir jos pusseserė dar visai mažos bendravo, kai ruošėsi Pirmajai komunijai.

Babičevienė, Rita

Didelės šeimos namai kupini gyvybės : [pokalbis su penkių vaikų mama Rita Babičeviene] / [kalbėjosi] Raimonda Mikalčiūtė-Urbonė. – Iliustr. // Ji. – 2026, Nr. 17 (bal. 23/29), p. 14-15.

Rita Babičevienė augina penkis vaikus kartu su vyru. „Man atrodo, kad gimstamumo problemą lemia ne tik pinigai, bet ir baimė, nepasitikėjimas, net tai, ką žmonės mato aplink. Jei nematai pavyzdžių, sunku tuo keliu eiti pačiam“, – sako ji.

Prokofjeva, Viktorija

Kai laimė telpa į tylą, mišką ir pirties garą : [pokalbis su natūralaus grožio atstove, pirties entuziaste, buvusia vestuvių planuotoja Viktorija Prokofjeva] / [kalbino] Dovilė Abromaitytė. – Iliustr.. – Rubrika: Vasaros ritmu // Stilius. – 2026, Nr. 23 (birž. 18/24), p. 1, 18 – 20.

Apie tai, jog Viktorija Prokofjeva yra buvusi garsi vestuvių planuotoja ir modelis; ji paliko miesto šurmulį ir persikėlė su šeima gyventi į vienkiemį šalia Pabradės; moteris savo sekėjams socialiniuose tinkluose rodo gyvenimą kaime ir veda pirties ritualus; ji taip pat atvirai pasakoja apie savo pasirinkimą gimdyti namuose (Str. minimas pirties entuziastės sutuoktinis Tadas Černiauskas).

Karpavičienė, Dalia

Laimingų karvių ir jų šeimininkės namai / Dalia Karpavičienė. – Iliustr. // Ūkininko patarėjas. – 2026, liep. 24, p. 1, 11.

Apie Švenčionių r. Daumilų k. ūkininkę Jolitą Gabrinovičiūtę, kuri kuria ne tik modernų, bet ir inovatyvų, konkurencingą pieno ūkį.

Modžiūnai – kaimas, kuri valdė šalies kunigaikščiai / KL, KPD informacija. – Iliustr. // Kaimo laikraštis. – 2026, rugpj. 21/27 (Nr. 33), p. 8 .

Apie tai, kad planuojant keliones po Lietuvą, vertėtų neaplenkti ir kultūros paveldo vietovių. Ypač etnoarchitektūrinių kaimų, kur išlikę daug įdomių, etnografiniams regionams būdingų medinės architektūros pastatų, puošybos elementų. Vienas iš Švenčionių krašte išlikusių senųjų kaimų – Modžiūnai.

Raginytė, Laura

Kun. Bronius Laurinavičius – žmogus, paskui kurį ėjo tūkstančiai : žuvo prieš 45-erius metus / Laura Raginytė. – Iliustr. // Mūsų Ignalina. – 2026, spal. 30, p. 15–16.

Apie kunigą, pasipriešinimo sovietiniam okupaciniam režimui, Lietuvos Helsinkio grupės dalyvį Bronių Laurinavičių, 48-ąsias jo žūties metinių Adutiškio bažnyčioje paminėjimą.